GAIP

COMISSIÓ DE GARANTIA DEL DRET D'ACCÉS A LA INFORMACIÓ PÚBLICA

Resolució 734/2022, de 2 de setembre

Número d'expedient de la reclamació: 233/2022

Administració reclamada: Departament d'Interior

Informació reclamada: Nom dels jutges i fiscals distingits amb la medalla al mèrit policial pel Departament d'Interior.

Sentit de la resolució: Estimació

Resum: Resulta aplicable al cas, doncs, el règim d'accés previst a l'article 24.2 LTAIPBG, que és un règim ponderat que no exigeix el consentiment de l'afectat, sens perjudici que en la ponderació de límit derivat de la protecció de dades personals, com qualsevol altre límit, s'hagin de tenir en compte els interessos públics o privats que hi concorrin casuísticament (article 22.1 LTAIPBG). L'article 24.2 LTAIPBG enumera, a títol enunciatiu i no limitatiu, alguns criteris de ponderació també invocats pel Departament d'Interior, com la finalitat de l'accés, el temps transcorregut i la incidència en la seguretat de les persones afectades. Respecte del primer criteri -la finalitat de l'accés-, a falta de major motivació per part del reclamant pel que fa al seu interès en la informació, es tindrà en compte la finalitat genèrica d'aquest dret, que la llei de transparència posa al servei de la ciutadania per facilitar el retiment de comptes dels poders públics. Vist que no hi ha interès en la informació des del punt de vista del control de la gestió i dels beneficiaris de recursos públics, ja que la distinció no comporta una assignació econòmica, la seva rellevància per a la finalitat del retiment de comptes dels poders públics està vinculada al control de la presa de decisions, que presenta un interès des del punt de vista de la transparència més gran quan és més gran el marge de discrecionalitat amb què s'adopten. En aquest cas, l'acte de concessió de medalles al mèrit policial a persones alienes al cos dels Mossos d'Esquadra en reconeixement al valor que ha tingut l'acompliment de les seves funcions públiques en col·laboració amb aquest cos policial, és un acte de pura discrecionalitat del titular del Departament d'Interior, a proposta del Director general de la Policia, que no té reglats ni objectivats els barems i criteris de valoració, la qual cosa justifica que hi hagi interès des del punt de vista de la transparència en què es pugui accedir a la informació sobre la identitat dels distingits amb aquest reconeixement institucional. Respecte dels interessos públics i privats concurrents, la ponderació del dret a la protecció de dades personals dels afectats haurà de tenir en compte que no es tracta d'una dada personal d'especial protecció, ja que la identitat dels distingits amb la medalla de bronze al mèrit policial és una dada personal de l'esfera professional, que no afecta el dret a la intimitat personal (cap circumstància personal o familiar és valorada o constitueix requisit per a la seva concessió) i la difusió del qual no produeix cap efecte negatiu en el seu dret a l'honor o el seu prestigi professional (no fa referència a males praxis ni a una negligència professional, sinó molt al contrari, al mèrit o l'excel·lència en el seu exercici de funcions públiques que els fan mereixedors d'un reconeixement i distinció públics), i difícilment es pot presumir una expectativa legítima de protecció o reserva d'aquesta informació per part dels distingits amb la medalla, considerant que la finalitat dels actes de distinció o reconeixement públics és exemplaritzant i persegueix el foment de conductes similars, el què comporta acceptar una certa publicitat de la distinció o, almenys, no negar-la, la qual cosa no és incompatible amb què s'hagi acordat limitar la publicitat indiscriminada dels noms al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya per tal d'evitar-ne una sobreexposició o la seva indexació a Internet. D'altra banda, la ponderació del dret d'accés haurà de tenir en compte la condició de periodista de la persona reclamant i el seu

dret fonamental a la informació protegida per l'article 20.1.d CE, que tot i que no pot excloure ni condicionar per si sol l'aplicació o la interpretació de límits legals a l'accés (STS 454/2021), sense cap dubte s'ha de contemplar en la ponderació casuística dels drets i interessos públics i privats concurrents al cas que expressament exigeix la llei, el que comporta que s'hagi de valorar que, reforçant el dret d'accés a la informació pública, existeix un interès privat del periodista a una informació veraç així com un interès públic en la protecció d'un dret fonamental i de la lliure opinió pública, que se suma a l'interès públic en la divulgació d'aquesta informació en termes de transparència i control de les decisions dels poders públics, que ja ha estat analitzat i valorat anteriorment. Tot i que aquesta Comissió no té cap cap dubte de què el Departament d'Interior no té en el seu poder, com afirma, les dades de contacte necessàries per fer el trasllat als afectats, sembla plausible que el Departament de Justícia de la mateixa Generalitat sí que pugui tenir-los, almenys, en la mesura en què continuïn destinats a Catalunya, i per tant, aquesta Comissió entén que el Departament d'Interior pot disposar d'aquestes dades si demana la col·laboració del Departament de Justícia, i que aquest darrer pot obtenir-les sense una dificultat desproporcionada del seu registre o cens d'òrgans judicials. Només aquells afectats dels quals el Departament de Justícia no en tingui dades de contacte que proporcionar al Departament d'Interior podran entendre's no identificables als efectes d'ometre el trasllat d'aquesta reclamació, d'acord amb l'article 62.3 del Decret 8/2021 abans citat. Aquest tràmit de trasllat no s'ha de confondre amb una petició de consentiment dels afectats, que resulta innecessari pels arguments ja exposats en el fonament jurídic anterior, ni es pot donar a les al·legacions que eventualment presentin els afectats un efecte determinant del sentit de la resolució, però sí que poden aportar, si existeixen, elements de judici i coneixement de la casuística personal que hagin de ser tinguts en compte en la ponderació prevista a l'article 24.2 LTAIPBG i que puguin modificar el resultat de la ponderació genèrica entre el dret a la protecció de dades personals i el dret d'accés a la informació.

Paraules clau: Generalitat. Policia. Medalles. Reclamació contra estimació parcial. Protecció de dades personals. Ponderació. Finalitat de l'accés. Temps transcorregut. Seguretat de les persones. Trasllat. Mediació sense acord.

Mediador: Josep Mir Bagó

Ponent: Elisabet Samarra Gallego

Antecedents

1. L'11 de març de 2022 entra a la GAIP la Reclamació 233/2022, presentada per un periodista contra el Departament d'Interior de la Generalitat de Catalunya, en relació amb la sol·licitud d'accés a la informació pública indicada en l'antecedent 2. La persona reclamant demana el procediment de mediació previst per l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).

2. L'11 de gener de 2022 la persona reclamant presenta la següent sol·licitud d'informació al Departament d'Interior de la Generalitat de Catalunya: Llistat de jutges que han rebut medalles i condecoracions del Departament d'Interior i/o dels Mossos d'Esquadra.
   Sol·licito que per a cadascú se m'inclogui nom, data en què la va rebre, tipus de distinció, motiu pel qual es va atorgar i organisme que la va atorgar, càrrec del jutge, jutjat concret i

província. Aquesta és una sol·licitud d'accés a continguts i documents considerats com a informació pública en virtut de la Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern. La realitzo en la meva condició de periodista, per la qual cosa resulta també d'aplicació el dret fonamental a comunicar o rebre lliurement informació veraç consagrat a l'article 20.1 d) de la Constitució Espanyola, d'acord amb la doctrina del Tribunal Europeu de Drets Humans respecte a la interpretació de l'article 10.1 del Conveni Europeu de Drets Humans (Sentència Magyar Helsinki Bizottság c. Hongria, de 8 de novembre de 2016, §§164-170). En aquest sentit, l'Audiència Nacional ha considerat que el dret constitucional d'accés a la informació pública sí que té naturalesa de dret fonamental en aquells casos en què forma part del contingut essencial d'un dret fonamental (Sentència en apel·lació 51/2017, d'11 de setembre de 2017, Fonament de Dret Quart)".

3. El 17 de febrer de 2022 el Departament d'Interior resol desestimar parcialment la sol·licitud, partint de les següents consideracions: "Tercer. La concessió de medalles distintius i distincions per part del Cos de Mossos d'Esquadra està prevista al Decret 184/1995, de 13 de juny, de regulació dels uniformes reglamentaris, els distintius, distincions, les salutacions i la identificació del Cos de Policia de la Generalitat-Mossos d'Esquadra, modificat pel Decret 257/1999, de 6 de setembre. L'article 9 de l'esmentat Decret contempla la possibilitat de concessió especial de medalles a institucions, corporacions, fundacions, associacions, empreses públiques o privades i a particulars que s'hagin distingit per la seva col·laboració amb el Cos de la Policia de la Generalitat-Mossos d'Esquadra en les funcions que té encomanades. És partint d'aquesta previsió que, a l'exercici de les seves funcions, determinades persones s'han destacat per la seva excel·lent predisposició a la col·laboració amb la Policia de la Generalitat-Mossos d'Esquadra i per les seves aportacions professionals, que han suposat un augment de l'eficàcia i del prestigi professional d'aquest cos policial. La Direcció General de la Policia ha tingut coneixement, per conducte reglamentari, de la destacada trajectòria professional d'aquestes persones i, en conseqüència, i atenent el que estableix l'article 9.1.c) del Decret 184/1995, de 13 de juny, ha decidit concedir les medalles de bronze al mèrit policial amb distintiu blau. Les persones guardonades aporten les seves dades personals a la Direcció General de la Policia als efectes de realitzar els tràmits necessaris en relació amb la concessió de les medalles citades anteriorment, en el coneixement que la publicació de la resolució corresponent a la concessió únicament els identificarà mitjançant el número de document nacional d'identitat. En coherència amb la finalitat i objecte per al qual les persones interessades cedeixen les seves dades, no intervenint autorització per a qualsevol altre tractament de les esmentades dades, aquesta Direcció General no pot

procedir a aportar dades com els noms i cognoms de les esmentades persones, en no presentar-se la base jurídica per al tractament del consentiment del titular que es refereix l'article 6.1.c) del Reglament (UE) 2016/679 del Parlament Europeu i del Consell, de 27 d'abril de 2016, relatiu a la protecció de les persones físiques referent al tractament de dades personals i a la lliure circulació d'aquestes dades, pel qual es deroga la Directiva 95/46/CE. En tot cas, en el marc de la normativa de transparència, l'article 24 de la Llei 19/2014, estableix, en relació amb la protecció de dades personals, que s'ha de donar accés a la informació pública si es tracta d'informació directament relacionada amb l'organització, el funcionament o l'activitat pública de l'Administració que contingui dades personals merament identificatives excepte que, excepcionalment, en el cas concret hagi de prevaler la protecció de dades personals o altres drets constitucionalment protegits. I, d'acord amb l'apartat segon del mateix article, si es tracta d'una altra informació que conté dades personals no incloses a l'article 23, es pot donar accés a la informació prèvia ponderació raonada de l'interès públic en la divulgació i els drets de les persones afectades. Per dur a terme aquesta ponderació s'ha de tenir en compte, entre altres, les circumstàncies següents: a) El temps transcorregut. b) La finalitat de l'accés, especialment si té una finalitat històrica, estadística o científica, i les garanties que s'ofereixen. c) El fet que es tracti de dades relatives a menors d'edat. d) El fet que pugui afectar la seguretat de les persones. La sol·licitud formulada pel senyor xxxx és el llistat de jutges que han rebut medalles i condecoracions del Departament d'Interior i/o Mossos d'Esquadra, incloent nom, data en la qual es va rebre, tipus de distinció, motiu pel qual es va atorgar, organisme que la va atorgar, càrrec de jutge, jutjat concret i província. S'inclouen per tant dades personals de terceres persones. En aquest sentit, en tractar-se d'informació que conté dades personals no incloses a l'article 23, es pot donar accés a la informació, prèvia ponderació raonada de l'interès públic en la divulgació i els drets de les persones afectades. Per realitzar aquesta ponderació raonada de l'interès públic en la divulgació i els drets de les persones afectades, segons l'article 24.2 de la Llei 19/2014 s'han de tenir en compte, entre altres circumstàncies, el temps transcorregut, la finalitat de l'accés, especialment si té una finalitat històrica, estadística o científica, i les garanties que s'ofereixen i, finalment, el fet que pugui afectar la seguretat de les persones. Als efectes de realitzar l'esmentada ponderació, s'ha d'assenyalar, en primer lloc, que, respecte al temps transcorregut, algunes de les condecoracions llistades són molt recents i, per tant, també els fets que van motivar la seva concessió. D'altra banda, no és possible ponderar la finalitat per a la qual se sol·licita l'accés a la informació ja que no se n'al·lega cap per part del sol·licitant. Finalment, és procedent ressaltar que la motivació que justifica la concessió de les medalles a membres de la Judicatura sol estar relacionada amb el desenvolupament de procediments penals determinats, en ocasions no finalitzats i relatius

a delictes comesos per persones pertanyents a organitzacions criminals. Per això, no és descartable que revelar la identitat de les persones guardonades pugui suposar un risc personal per a elles. Com ja s'ha manifestat, als efectes de la ponderació raonada de l'interès públic en la divulgació i els drets de les persones afectades a què es refereix l'article 24.2, no s'ha pogut tenir en compte la finalitat de l'accés a la informació, ja que la persona sol·licitant no s'ha pronunciat sobre l'esmentada finalitat. En conseqüència, es conclou que, en relació amb les dades personals de les persones condecorades, així com en relació amb les justificacions concretes de la concessió de les medalles, no és procedent facilitar les esmentades dades. La resta d'informació sol·licitada s'aporta al senyor xxxx juntament amb la present resolució".

4. La Reclamació presentada l'11 de març de 2022 formula les consideracions següents: "En relació amb aquesta desestimació, al·lego que preval l'interès públic i el retiment de comptes. El Fonament de Dret Quart de la sentència del Tribunal Suprem 1547/2017 estableix que "esa formulación amplia en el reconocimiento y en la regulación legal del derecho de acceso a la información obliga a interpretar de forma estricta, cuando no restrictiva, tanto las limitaciones a ese derecho que se contemplan en el artículo 14.1 de la Ley 19/2013 como las causas de inadmisión de solicitudes de información que aparecen enumeradas en el artículo 18.1". A més, cal recordar que la protecció de dades personals no aplica de forma directa per denegar una sol·licitud. L'interès públic d'allò sol·licitat en aquest cas preval de forma clara. És informació que la ciutadania té dret a conèixer i serveix de forma evident per al retiment de comptes de l'Administració. A més, no és necessari al·legar la finalitat de la meva sol·licitud d'informació. Cal ponderar l'interès públic d'allò sol·licitat, no l'interès personal del sol·licitant a obtenir la informació. La llei de transparència en cap cas no obliga a identificar la motivació de la sol·licitud. Al seu torn, l'epígraf I del Preàmbul de la Llei 19/2013 indica que "la transparència, l'accés a la informació pública i les normes de bon govern han de ser els eixos fonamentals de tota acció política. Només quan l'acció dels responsables públics se sotmet a escrutini, quan els ciutadans poden conèixer com es prenen les decisions que els afecten, com es gestionen els fons públics o sota quins criteris actuen les nostres institucions podrem parlar de l'inici d'un procés en què els poders públics comencen a respondre a una societat que és crítica, exigent i que demanda participació dels poders públics". El mateix epígraf també recorda que "permetent una millor fiscalització de l'activitat pública es contribueix a la regeneració democràtica necessària, es promou l'eficiència i eficàcia de l'Estat i s'afavoreix el creixement econòmic". Conèixer quins jutges s'està condecorant entronca de forma clara amb l'esperit de la llei de transparència reflectit en aquest epígraf. Finalment, recordar també el criteri interpretatiu de 2015 d'AEPD i Consejo de

Transparencia que estableix que "quan l'accés a la informació contribueixi a un millor coneixement dels criteris d'organització i funcionament de les institucions, o a l'assignació de recursos, es podrà considerar l'existència d'un interès públic prevalent sobre els drets a la protecció de dades i a la intimitat en els termes i amb les excepcions establertes a l'LTAIBG. Al contrari, quan la informació no contribueixi a un coneixement més gran de l'organització i funcionament de les institucions o de l'assignació de recursos públics, prevaldrà el respecte al dret a la protecció de dades". Conèixer a qui s'està lliurant aquestes condecoracions contribueix de forma evident a conèixer millor l'organització i funcionament de les institucions i l'assignació de recursos públics. Ha de prevaler, per tant, l'interès públic i se m'ha de facilitar allò sol·licitat".

5. El 15 de març de 2022 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb les legislacions de procediment administratiu i de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi la GAIP immediatament de les comunicacions que rebi de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.

6. El 15 de març de 2022 la GAIP comunica la Reclamació al Departament d'Interior i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li remeti un informe sobre ella, així com còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la qual porta causa i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.

7. El 22 de març de 2022 el Departament d'Interior informa la GAIP de les persones que actuaran en representació seva en la sessió de mediació sol·licitada per la persona reclamant.

8. El 25 de març la GAIP sol·licita informe de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades (APDCAT) d'acord amb allò previst per l'article 42.8 LTAIPBG. El mateix dia informa les parts de l'ampliació del termini per resoldre la Reclamació que se'n deriva.

9. El 5 de maig de 2022 la GAIP rep l'informe sol·licitat a l'APDCAT que conclou: "La normativa de protecció de dades en principi no impediria donar accés a la informació requerida pel reclamant, relativa a la identitat i lloc de treball de les persones membres de la judicatura que han rebut medalles per part del Departament d'Interior, a la data i al motiu de la concessió.

Ara bé, atesa una eventual afectació des del punt de vista de la seguretat i vist el contingut de les resolucions de concessió de medalles a membres de la judicatura, publicades al DOGC, cal atorgar prèviament el tràmit d'audiència a les persones afectades, per tal que, si escau, puguin oposar-s'hi"

10. El 6 de maig de 2022 la GAIP trasllada l'informe de l'APDCAT a les parts.
11. El 10 de maig de 2022 la GAIP sol·licita al Departament d'Interior les dades de contacte de les terceres persones afectades per la sol·licitud d'accés a informació pública, als efectes de procurar la seva participació en el procediment de Reclamació. Alternativament, ofereix al Departament d'Interior, d'acord amb l'article 34.1 bis del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol, realitzar directament el trasllat de la Reclamació a les terceres persones afectades, informant a la GAIP de les dates de realització dels tràmits i indicant als destinataris que dirigeixin les seves al·legacions directament a la GAIP.
12. El 10 de maig de 2022 la GAIP informa la persona reclamant de l'ampliació del termini per resoldre com a conseqüència del tràmit de trasllat les terceres persones afectades.
13. El 15 de juny de 2022 el Departament d'Interior informa a la GAIP que no disposa de les dades de contacte de les terceres persones afectades (adreça electrònica, número de telèfon mòbil o adreça postal) als efectes d'efectuar el tràmit de trasllat de la Reclamació.
14. El 16 de juny de 2022 la GAIP convoca la primera sessió de mediació en relació amb la Reclamació 233/2022 per al dia 28 de juny a les 12:00 hores, que finalitza sense l'acord de les parts.
15. El 19 d'agost de 2022 la GAIP sol·licita al Departament d'Interior la còpia de la publicació al DOGC de la concessió de totes les distincions a jutges objecte de la reclamació.
16. El 26 d'agost la GAIP rep l'enllaç a la publicació de la concessió de les distincions objecte de reclamació.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la

informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, atès que deriva d'una sol·licitud d'informació pública dirigida a una administració de l'àmbit d'aplicació de l'LTAIPBG (article 3.1.a).

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis".

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació".

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte "poden" dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa Llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: "Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la

informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació".

L'article 42.2 LTAIPBG estableix que les reclamacions es poden tramitar mitjançant un procediment de mediació, durant el qual se suspèn el còmput del termini de què disposa la GAIP per resoldre. L'acord de les parts sobre l'accés a la informació suposa la finalització del procediment. Si aquest acord entre les parts no s'aconsegueix, o és parcial, la Comissió ha de resoldre sobre el fons de la discrepància jurídica en la part que es mantingui.

L'article 42.8 LTAIPBG preveu que, si la denegació de l'accés per part de l'Administració s'ha fonamentat en la protecció de dades personals, la Comissió haurà de sol·licitar a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades (APDCAT) que emeti informe sobre l'adequació de l'accés a la normativa de protecció de dades, i l'apartat 9 d'aquest mateix article preveu que el termini per resoldre pot ésser ampliat per quinze dies més en aquest cas, la qual cosa ha d'ésser notificada a totes les parts.

L'article 42, apartats 7 i 9 LTAIPBG disposa que la Comissió pot sol·licitar a l'administració reclamada els informes i dades que consideri necessàries per fonamentar les seves resolucions, i que aquesta petició permet ampliar per quinze dies més el termini per resoldre de què disposa la Comissió. Desplegant aquesta previsió legal, el Reglament de la Comissió disposa en els apartats 6 i 7 de l'article 33 RGAIP que la Comissió pot demanar a l'òrgan o entitat afectat les informacions que hagin estat sol·licitades quan el seu coneixement sigui necessari per a la resolució de les reclamacions, amb l'adopció de les mesures corresponents per garantir la reserva d'aquestes informacions, en la mesura que aquesta reserva sigui exigible, i que aquesta sol·licitud de dades, informes o d'altra informació permet ampliar el termini per a resoldre fins a un màxim de 15 dies més, la qual cosa ha d'ésser notificada a totes les parts.

L'article 34.1 bis RGAIP disposa que quan l'accés reclamat afecti a terceres persones, hagin estat prèviament part o no del procediment d'accés, la Comissió els ha de traslladar la reclamació perquè puguin manifestar si estan d'acord amb seguir el procediment de mediació demanat per la persona reclamant, o al·legar el que estimin oportú per a la defensa dels seus drets o interessos, i que per a aquesta finalitat, les administracions han de col·laborar amb la Comissió en la identificació dels tercers i en el trasllat material, en els termes, les condicions i els terminis fixats per la Comissió. Els articles 34.2 i 47.2 RGAIP estableixen que si terceres persones afectades han formalitzat la seva oposició durant la tramitació del procediment de sol·licitud o de reclamació, respectivament, i, tanmateix, s'ha resolt estimant l'accés, el lliurament de la informació s'ha de demorar fins que s'hagi exhaurit el termini de què disposen per a interposar recurs contenciós administratiu contra aquella resolució estimatòria sense que

s'hagi formalitzat o, si s'ha presentat aquest recurs, si no s'ha acompanyat de petició de mesures cautelars de suspensió o si s'ha resolt aquest incident mantenint l'executivitat de la resolució.

2. Manca d'acord en el procediment de mediació

Dels antecedents es desprèn que la persona reclamant va sol·licitar el procediment de mediació previst a l'article 42.2 LTAIPBG, i que celebrada la sessió de mediació, les parts van mantenir discrepàncies, sense arribar a un acord, motiu pel qual el vocal mediador de la GAIP, d'acord amb l'article 37.5 RGAIP, va donar per finalitzada la mediació, i va informar a les parts, d'acord amb l'article 42.6 LTAIPBG, que es continuaria amb la tramitació de la reclamació pel procediment ordinari, el qual finalitza aquesta resolució amb el pronunciament d'aquesta Comissió sobre el fons de la discrepància jurídica i l'adequació a dret de la pretensió d'accés a la informació, considerada en els termes en què es va formular i es va sotmetre a la decisió administrativa que aquesta Comissió ara revisa.

3. Informació objecte de reclamació i protecció de dades personals

La sol·licitud de la qual deriva aquesta reclamació demanava el llistat de jutges que han rebut medalles i condecoracions del Departament d'Interior i/o dels Mossos d'Esquadra, nom, data que la va rebre, tipus de distinció, motiu pel qual es va atorgar i organisme que la va atorgar, càrrec del jutge, jutjat concret i província.

Encara que la resolució contra la qual es reclama és de desestimació parcial, i consta en el seu fonament tercer la remissió juntament amb ella de la part de la informació que s'estima, no consta aportada al procediment la informació efectivament entregada, ni per l'Administració al seu informe, que no va ser evacuat, ni per la part reclamant en la presentació de la reclamació. No es pot, doncs, determinar amb absoluta certesa la part de la sol·licitud que ja va ser atesa, i aquella altra que, per no ser-ho, és objecte d'aquesta reclamació, però a la vista de la Resolució del Departament d'Interior i dels arguments utilitzats per l'Administració en el marc de la mediació justificant la seva negativa a donar altra informació més que la que conté l'Ordre de concessió de les medalles publicada al Diari Oficial, és previsible que la informació facilitada sigui la relació d'Ordres de concessió de les distincions de cada any, les quals inclouen: el DNI (complet al principi i fraccionat després) del jutge, la seva destinació judicial en aquell moment, la data, l'òrgan que la concedeix i la motivació de la medalla, que amb un o un altre de redactat, es vincula amb la col·laboració amb la Policia de la Generalitat i les aportacions professionals dels distingits que haurien suposat un augment de l'eficàcia i del prestigi professional d'aquell

cos policial, motivació que, a falta de major concreció de la sol·licitud, es considera adequada i suficient per satisfer-la.

S'ha d'entendre, doncs, que la sol·licitud d'informació va quedar estimada i satisfeta amb la informació lliurada excepte en relació amb el nom dels jutges distingits, ja que en les Ordres publicades i lliurades al reclamant hi apareixen identificats pel seu número complet o fraccionat de DNI. Es motiva la seva desestimació per part del Departament d'Interior en la manca de consentiment dels titulars per a la utilització de les seves dades personals per a una finalitat diferent de la relacionada amb la concessió de la distinció, i en motius de seguretat, que seguidament s'analitzaran.

Quant al primer argument, s'ha de recordar que l'accés a les dades personals en els procediments d'accés a informació pública no es regeix, excepte en les categories de dades sensibles de l'article 23 LTAIPBG, pel règim de consentiment de l'afectat previst a l'article 6.1.a) del Reglament (UE) 2016/679 del Parlament Europeu i del Consell, de 27 d'abril de 2016, relatiu a la protecció de les persones físiques respecte al tractament de dades personals i a la lliure circulació d'aquestes dades i pel qual es deroga la Directiva 95/46/CE (Reglament general de protecció de dades), d'ara endavant RGPD, sinó que la base jurídica legitimant de la cessió de dades personals en els procediments d'accés a la informació pública es troba en l'apartat c) del mateix article 6.1 RGPD, que fa referència a que aquell tractament sigui necessari per al compliment d'una obligació legal aplicable al responsable del tractament, per la qual cosa la cessió d'aquestes dades personals sense consentiment de l'afectat serà legítima en la mesura que constitueixi una obligació legal per als responsables de la seva custòdia, en aquest cas, derivada de la seva obligació de facilitar el dret d'accés a la informació pública conforme a les regles i límits dels articles 18.1 i 20 a 25 LTAIPBG. En aquest mateix sentit s'expressa la Llei Orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de Protecció de Dades Personals i Garantia dels Drets Digitals, en la seva Disposició Addicional segona, quan disposa que l'accés a dades personals en el marc de l'accés a la informació pública o la publicitat activa se sotmeti a la llei de transparència i a la normativa de protecció de dades. Per tant, no es pot oposar vàlidament a l'accés el fet que les dades no s'hagin cedit per part dels afectats per a aquesta finalitat, ni la manca de consentiment exprés de l'afectat perquè siguin utilitzades per a una finalitat diferent. Això no obsta per a què, en els termes de l'article 31 LTAIPBG, els afectats puguin al·legar allò que estimin convenient en defensa dels seus interessos i l'Administració pugui tenir-ho en compte, si escau, en la seva resolució, ni resta eficàcia als efectes suspensius derivats de la manifestació de la seva oposició a l'accés, que obliguen a la demora en el lliurament material de la informació durant el termini d'interposició d'un eventual recurs contenciós administratiu, d'acord amb l'article 34.3 LTAIPBG.

Establert que l'adequació a dret del tractament o cessió de les dades personals objecte de la reclamació s'ha de realitzar de conformitat amb la legislació de transparència, sense perjudici d'aplicar els principis de la normativa de protecció de dades, seguidament s'analitzarà quin és el règim d'accés establert per l'LTAIPBG per a aquestes dades personals.

La identitat dels jutges distingits amb la medalla de bronze al mèrit policial distinció blava és una dada personal referida a un funcionari públic, però que no pot considerar-se merament identificativa, ja que es demana associada a la circumstància de la seva distinció i a altres dades personals, pel què s'ha de descartar que sigui d'aplicació al cas el règim general d'accés a les dades identificatives del personal públic previst a l'article 24.1 LTAIPBG.

També s'ha de rebutjar que es tracti de dades especialment protegides i excloses de l'accés per l'article 23 LTAIPBG, ja que no encaixen en cap de les categories de dades personals taxativament enumerades en l'esmentat precepte.

Resulta aplicable al cas, doncs, el règim d'accés previst a l'article 24.2 LTAIPBG, que és un règim ponderat que no exigeix el consentiment de l'afectat, sens perjudici que en la ponderació de límit derivat de la protecció de dades personals, com qualsevol altre límit, s'hagin de tenir en compte els interessos públics o privats que hi concorrin casuísticament (article 22.1 LTAIPBG). L'article 24.2 LTAIPBG enumera, a títol enunciatiu i no limitatiu, alguns criteris de ponderació també invocats pel Departament d'Interior, com la finalitat de l'accés, el temps transcorregut i la incidència en la seguretat de les persones afectades. Respecte del primer criteri -la finalitat de l'accés-, a falta de major motivació per part del reclamant pel que fa al seu interès en la informació, es tindrà en compte la finalitat genèrica d'aquest dret, que la llei de transparència posa al servei de la ciutadania per facilitar el retiment de comptes dels poders públics. Vist que no hi ha interès en la informació des del punt de vista del control de la gestió i dels beneficiaris de recursos públics, ja que la distinció no comporta una assignació econòmica, la seva rellevància per a la finalitat del retiment de comptes dels poders públics està vinculada al control de la presa de decisions, que presenta un interès des del punt de vista de la transparència més gran quan és més gran el marge de discrecionalitat amb què s'adopten. En aquest cas, l'acte de concessió de medalles al mèrit policial a persones alienes al cos dels Mossos d'Esquadra en reconeixement al valor que ha tingut l'acompliment de les seves funcions públiques en col·laboració amb aquest cos policial, és un acte de pura discrecionalitat del titular del Departament d'Interior, a proposta del Director general de la Policia, que no té reglats ni objectivats els barems i criteris de valoració, la qual cosa justifica que hi hagi interès des del punt de vista de la transparència en què es pugui accedir a la informació sobre la identitat dels distingits amb aquest reconeixement institucional.

Quant al temps transcorregut, no sembla que hagi de tenir cap incidència en la ponderació, i la seva invocació pel Departament d'Interior sembla relacionada amb el següent element de ponderació, l'afectació de la seguretat, apuntant a la possibilitat que la difusió de la identitat de jutges i fiscals distingits per la seva col·laboració amb els Mossos d'Esquadra pugui comprometre la seva seguretat en cas que el procés judicial encara no hagi finalitzat. No sembla prou justificat l'aplicació d'aquests criteris en detriment del dret d'accés, per les raons següents: en primer lloc, la motivació de la concessió de la medalla de bronze continguda en l'Ordre no fa referència a cap cas policial o judicial concret, sinó a una trajectòria professional; en segon lloc, no queda prou justificat que pugui derivar-se directament de la difusió de la informació reclamada una amenaça en la seguretat dels jutges en cas de judici pendent contra una organització criminal, com s'apunta, sent de preveure que les esmentades organitzacions criminals encausades coneixeran la identitat del titular de l'òrgan judicial que el jutja per canals diferents i previs a l'accés a la informació reclamada; finalment, el factor temps invocat genèricament no pot afectar d'igual manera a les distincions concedides el 2015 que a les concedides el 2022, i en tot cas, no s'ha justificat quin és l'efecte que tindria el transcurs del temps sobre l'accés a la informació, més enllà de la referència a les causes judicials recents i encara obertes, que s'ha valorat anteriorment.

Respecte dels interessos públics i privats concurrents, la ponderació del dret a la protecció de dades personals dels afectats haurà de tenir en compte que no es tracta d'una dada personal d'especial protecció, ja que la identitat dels distingits amb la medalla de bronze al mèrit policial és una dada personal de l'esfera professional, que no afecta el dret a la intimitat personal (cap circumstància personal o familiar és valorada o constitueix requisit per a la seva concessió) i la difusió del qual no produeix cap efecte negatiu en el seu dret a l'honor o el seu prestigi professional (no fa referència a males praxis ni a una negligència professional, sinó molt al contrari, al mèrit o l'excel·lència en el seu exercici de funcions públiques que els fan mereixedors d'un reconeixement i distinció públics), i difícilment es pot presumir una expectativa legítima de protecció o reserva d'aquesta informació per part dels distingits amb la medalla, considerant que la finalitat dels actes de distinció o reconeixement públics és exemplaritzant i persegueix el foment de conductes similars, el què comporta acceptar una certa publicitat de la distinció o, almenys, no negar-la, la qual cosa no és incompatible amb què s'hagi acordat limitar la publicitat indiscriminada dels noms al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya per tal d'evitar-ne una sobreexposició o la seva indexació a Internet.

D'altra banda, la ponderació del dret d'accés haurà de tenir en compte la condició de periodista de la persona reclamant i el seu dret fonamental a la informació protegida per l'article 20.1.d CE, que tot i que no pot excloure ni condicionar per si sol l'aplicació o la interpretació de límits legals a l'accés (STS 454/2021), sense cap dubte s'ha de contemplar en la ponderació

casuística dels drets i interessos públics i privats concurrents al cas que expressament exigeix la llei, el que comporta que s'hagi de valorar que, reforçant el dret d'accés a la informació pública, existeix un interès privat del periodista a una informació veraç així com un interès públic en la protecció d'un dret fonamental i de la lliure opinió pública, que se suma a l'interès públic en la divulgació d'aquesta informació en termes de transparència i control de les decisions dels poders públics, que ja ha estat analitzat i valorat anteriorment.

De l'anterior es desprèn que la resolució del Departament d'Interior objecte d'aquesta reclamació no justifica de forma suficient i raonable la prevalença del dret a la protecció de dades personals dels jutges distingits amb la medalla de bronze al mèrit policial sobre el dret d'accés a la informació exercit pel reclamant, sinó que s'ha de considerar prevalent el dret d'accés en termes generals, i sens perjudici de situacions particulars que s'hagin de tenir en compte.

A la mateixa conclusió arriba l'APDCAT al seu informe, que conclou que l'accés reclamat no és contrari a la normativa de protecció de dades personals amb base a arguments, plenament coincidents amb els defensats per aquesta Comissió en aquesta resolució: "(…) L'accés a la informació sol·licitada per part del reclamant no suposa cap afectació negativa per la tasca o pel prestigi professional dels afectats, el qual forma part del dret a l'honor, com ha reconegut la jurisprudència constitucional (citem, per la seva rellevància, la STC 223/1992). Ans al contrari, atesos els termes de la normativa aplicable (Decret 184/1995), cap dubte hi pot haver que la concessió de medalles es fonamenta, precisament, en la voluntat de reconèixer i posar en valor públicament la tasca duta a terme pels diferents professionals, persones físiques o persones jurídiques premiades pel desenvolupament destacat de les seves funcions professionals, i per la seva especial col·laboració amb els cossos policials. En definitiva, atès que la concessió de medalles es circumscriu exclusivament a l'àmbit de l'exercici professional dels afectats, no sembla raonable deduir que el fet de donar accés al reclamant a la informació que sol·licita, hagi de suposar una afectació per la privacitat o l'honor (prestigi professional) dels afectats. A més, l'expectativa de privacitat que puguin tenir els professionals afectats respecte la difusió de la seva identitat en relació amb la concessió d'una medalla, no sembla que pugui incloure que no es divulgui la seva identitat, llevat dels casos en què la medalla hagi estat rebutjada o que hi hagi algun motiu específic per protegir la identitat de la persona afectada. (…) Així, amb caràcter general, no sembla que reconèixer una especial col·laboració professional amb el cos policial, que en el moment del reconeixement per part de l'Administració, ja s'hauria produït (per bé que pugui continuar produint-se en el futur), suposi un risc concret per als professionals reconeguts, que hagi d'impedir l'accés del reclamant a la informació pública sol·licitada. En definitiva, no sembla raonable, a efectes de ponderació, que destacar i posar en valor l'especial col·laboració de determinats jutges amb les forces i cossos de seguretat, pugui suposar més

risc per als afectats que el que podria resultar inherent a la seva pròpia condició professional de membres de la judicatura. Amb més motiu, tenint en compte que la identitat i l'adscripció dels professionals de la judicatura a una determinada plaça judicial, és una informació de públic coneixement, tal com ja s'ha exposat. Per tot l'exposat, cal concloure que, amb caràcter general, la normativa de protecció de dades no impediria donar accés a la informació requerida pel reclamant, relativa a la identitat i lloc de treball de les persones físiques, membres de la judicatura, que han rebut medalles per part del Departament d'Interior, i al motiu d'aquesta concessió."

Tanmateix, l'APDCAT valora la circumstància de què, havent-se difós prèviament a l'accés el seu número de DNI, la difusió posterior de la seva identitat amb noms i cognoms permetria, almenys en el cas d'òrgans unipersonals, associar els noms amb el DNI dels distingits amb la medalla, la qual cosa suposaria cessió de dades personals excessives per a la finalitat de control de la decisió dels poders públics, contravenint l'article 5.1.c RGPD, i és amb base principalment a aquesta cessió excessiva de dades personals que considera necessari donar audiència als afectats: "Sens perjudici del que s'acaba d'exposar, cal fer notar que, a la vista de diverses resolucions de concessió de medalles a membres de la judicatura publicades al DOGC, s'ha pogut comprovar que en aquestes resolucions s'inclou el número de DNI complet de les persones físiques a qui es concedeix una medalla en aplicació de l'article 9 del Decret 184/1995, juntament amb la menció de l'òrgan judicial al qual està adscrit. Des de la perspectiva de la normativa de protecció de dades, cal tenir en compte el principi de minimització, segons el qual les dades personals que es tracten han de ser les adequades, pertinents i limitades a allò necessari en relació amb les finalitats del tractament (art. 5.1.c) RGPD). Aquesta pràctica pel que fa al contingut de la publicació de les medalles a jutges i magistrats, que sembla anar en contra de la finalitat de la pròpia distinció honorífica, això és el públic reconeixement de la col·laboració prestada, pot permetre a terceres persones associar el número del document nacional d'identitat amb una persona concreta, si més no en el cas dels òrgans jurisdiccionals unipersonals. Tenint en compte aquesta circumstància, adquireix especial importància en aquest cas l'audiència a les persones afectades. Cal recordar que, segons disposa l'article 31 de l'LTC, si la sol·licitud d'informació pública pot afectar drets o interessos de tercers, identificats o fàcilment identificables, se'ls ha de donar trasllat de la sol·licitud, per tal que puguin fer les al·legacions que considerin convenients, en aquells casos en què puguin ser determinants del sentit de la resolució. Aquest tràmit d'audiència hauria de permetre avaluar també si en alguna de les persones afectades concorre algun motiu específic pel que fa a la seva seguretat que pugui justificar l denegació. Per tant, cal atorgar el tràmit d'audiència a les persones afectades (jutges i magistrats que hagin rebut medalles per part del Departament d'Interior), per tal que puguin fer al·legacions i, si escau, puguin posar-s'hi,

específicament a la vista que la informació sol·licitada es pugui acabar relacionant amb el núm. de DNI publicat." I conclou: "La normativa de protecció de dades en principi no impediria donar accés a la informació requerida pel reclamant, relativa a la identitat i lloc de treball de les persones membres de la judicatura que han rebut medalles per part del Departament d'Interior, a la data i al motiu de la concessió. Ara bé, atesa una eventual afectació des del punt de vista de la seguretat i vist el contingut de les resolucions de concessió de medalles a membres de la judicatura, publicades al DOGC, cal atorgar prèviament el tràmit d'audiència a les persones afectades, per tal que, si escau, puguin oposar-s'hi."

El cert és que la pràctica de publicar el DNI complet dels distingits amb les medalles va ser substituïda a partir del 2020 per la identificació amb quatre dígits de posició aleatòria del DNI, el què minimitza el risc de suplantació d'identitat derivat de l'excessiva identificació amb nom i DNI dels jutges distingits amb la medalla de bronze al mèrit policial, però això no exclou que també respecte dels nomenats a partir del 2020 sigui recomanable efectuar aquest trasllat perquè puguin aflorar, si existeixen, altres circumstàncies particulars vinculades amb la seguretat dels afectats que puguin alterar el sentit de la ponderació en l'esmentat cas individual.

En conseqüència, s'ha d'estimar la reclamació i declarar el dret de la persona reclamant a accedir als noms i cognoms dels jutges distingits cada any amb la medalla de bronze al mèrit policial amb distinció blava, sempre que del tràmit de trasllat d'aquesta resolució a les persones afectades –que, d'acord amb el fonament jurídic següent, el Departament d'Interior haurà de realitzar amb la col·laboració del Departament de Justícia--, no en resultin circumstàncies personals que, a parer d'aquesta Comissió, justifiquin l'exclusió d'alguna de les persones afectades del lliurament de la informació, i sens perjudici de la demora en el lliurament de la informació que derivi de l'oposició dels qui l'hagin manifestat en aquest tràmit, de conformitat amb l'article 47.2 RGAIP.

En el cas que a un o varis dels afectats no se li hagi pogut realitzar el trasllat d'aquesta Resolució per manca de dades de contacte en poder de la Generalitat, i si de l'esmentada persona s'hagués publicat en l'Ordre de concessió de la medalla al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya el seu DNI complet, la relació de distingits amb la medalla de bronze al mèrit policial estimada per aquesta resolució es proporcionarà sense referència a l'any de la seva concessió, per evitar que pugui associar-se el seu nom amb el seu número de DNI.

4. Trasllat de la reclamació als afectats

En la tramitació de la reclamació, aquesta Comissió ha sol·licitat la col·laboració del Departament d'Interior per traslladar la reclamació als afectats i facilitar-los la seva participació en aquest procediment al·legant el que estimin adequat als seus drets i interessos personals,

d'acord amb allò previst a l'article 34.1 RGAIP: "1. 1. Quan, a la vista de l'expedient, la Comissió consideri que la reclamació pot afectar els drets de terceres persones, hagin estat part o no del procediment d'accés, la Comissió els ha de traslladar la reclamació perquè en el termini màxim de deu dies puguin manifestar el seu acord a seguir el procediment amb mediació o, si escau, presentar, si ho consideren oportú, les al·legacions o els documents que estimin oportuns en defensa dels seus drets o interessos.

1 bis. Les administracions han de col·laborar amb la Comissió en la identificació i el trasllat a les persones els drets de les quals es puguin veure afectats per l'accés objecte de reclamació, en els termes, les condicions i els terminis fixats per la Comissió. Si l'Administració no ha efectuat el trasllat dins del termini, o si el trasllat comporta una complexitat especial, la Comissió pot ampliar a quinze dies el termini per a resoldre la reclamació, fixat per l'article 42.9 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern".

Tanmateix, no ha estat possible realitzar aquest tràmit de trasllat als afectats davant de la declaració de l'administració de no disposar de les seves dades de contacte actualitzades. Cal recordar, en aquest sentit, que l'article 31.1 LTAIPBG disposa que s'ha de donar-se trasllat de les sol·licituds d'informació als afectats perquè puguin presentar al·legacions pel termini de deu dies, sempre que estiguin identificats o siguin fàcilment identificables, i que l'article 62.3 del Decret 8/2021, de 9 de febrer de 2021, de la transparència i el dret d'accés a la informació pública desenvolupa aquest precepte establint que s'entendran identificats els tercers respecte dels quals es disposi o pugui disposar-se d'un canal o via de contacte, inclosa una adreça electrònica.

Tot i que aquesta Comissió no té cap cap dubte de què el Departament d'Interior no té en el seu poder, com afirma, les dades de contacte necessàries per fer el trasllat als afectats, sembla plausible que el Departament de Justícia de la mateixa Generalitat sí que pugui tenir-los, almenys, en la mesura en què continuïn destinats a Catalunya, i per tant, aquesta Comissió entén que el Departament d'Interior pot disposar d'aquestes dades si demana la col·laboració del Departament de Justícia, i que aquest darrer pot obtenir-les sense una dificultat desproporcionada del seu registre o cens d'òrgans judicials. Només aquells afectats dels quals el Departament de Justícia no en tingui dades de contacte que proporcionar al Departament d'Interior podran entendre's no identificables als efectes d'ometre el trasllat d'aquesta reclamació, d'acord amb l'article 62.3 del Decret 8/2021 abans citat.

Aquest tràmit de trasllat no s'ha de confondre amb una petició de consentiment dels afectats, que resulta innecessari pels arguments ja exposats en el fonament jurídic anterior, ni es pot donar a les al·legacions que eventualment presentin els afectats un efecte determinant del

sentit de la resolució, però sí que poden aportar, si existeixen, elements de judici i coneixement de la casuística personal que hagin de ser tinguts en compte en la ponderació prevista a l'article 24.2 LTAIPBG i que puguin modificar el resultat de la ponderació genèrica entre el dret a la protecció de dades personals i el dret d'accés a la informació, que seguidament s'abordarà.

Igualment, aquest tràmit pot servir per garantir que els afectats disposen de l'oportunitat de manifestar la seva oposició a l'accés, als efectes de suspendre temporalment el lliurament de la informació referida a ells mentre en procuren l'empara judicial, d'acord amb el previst a l'article 47.2 RGAIP: " 2. En el cas de tramitació de la reclamació pel procediment de resolució, si en el procediment de resolució hi hagués hagut l'oposició de terceres persones, l'accés a la informació només es pot fer efectiu una vegada ha transcorregut el termini per interposar recurs contenciós administratiu sense que s'hagi formalitzat o, en cas que s'hagi presentat aquest recurs, si no s'ha acompanyat de petició de mesures cautelars de suspensió o s'ha resolt aquest incident mantenint l'executivitat de l'acord o la resolució".

En conseqüència, s'ordena al Departament d'Interior que, amb la col·laboració del Departament de Justícia, procedeixi a fer el trasllat d'aquesta Resolució als afectats (jutges distingits amb la medalla de bronze al mèrit policial amb distintiu blau des de 1995 fins a la data de la sol·licitud) emplaçant-los a formular directament davant d'aquesta Comissió, en el termini de deu dies següents a la notificació, les al·legacions que estimin oportunes, que seran valorades per aquesta Comissió prèviament al lliurament de la informació per si justifiquen una excepció individual al sentit estimatori d'aquesta resolució, així com a informar puntualment aquesta Comissió de la realització dels esmentats trasllats i del seu resultat, o de la impossibilitat d'obtenir les seves dades de contacte, en el seu cas.

5. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la

informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

6. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 2 de setembre de 2022, resol per unanimitat:

1. Estimar la reclamació i declarar el dret de la persona reclamant a accedir al nom dels jutges o jutgesses que han estat distingides cada any pel Departament d'Interior de la Generalitat amb la medalla de bronze al mèrit policial amb distintiu blau. En el cas que no hagi pogut realitzar-se el trasllat, per falta de dades, a un o varis de les persones afectades de les quals s'hagués publicat en l'Ordre de concessió de la medalla al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya el seu DNI complet, la relació de persones distingides amb aquestes medalles es donarà sense referència a l'any en què se li va concedir.

2. Requerir al Departament d'Interior a obtenir la col·laboració del Departament de Justícia per proveir-se de les dades de contacte actuals de les persones afectades i realitzar-les la notificació d'aquesta resolució dins del termini de quinze dies següents a la seva notificació, citant-los a formular al·legacions davant de la GAIP dins del termini de deu dies, i a informar puntualment la GAIP de la data i resultat de les esmentades notificacions, així com dels afectats les dades de contacte dels quals no estiguin en poder del Departament de Justícia.

3. Requerir al Departament d'Interior a que lliuri a la persona reclamant la informació indicada en l'apartat 1 dins del termini dels deu dies següents a que la GAIP els comuniqui el resultat del tràmit previst en l'apartat 2 i les afectacions o demores en l'execució del lliurament de la informació que se'n derivin.

4. Convidar la persona reclamant a comunicar a la GAIP qualsevol incidència que sorgeixi en l'execució de la present resolució i que pugui perjudicar als seus drets i interessos.

5. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 233/2022 i disposar la publicació de la present resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreci la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.